

בש"פ 1030/22 - לואי מגארי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1030/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: לואי מגארי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו ב-מ"ת 27310-01-18 מיום 12.1.2022 שניתן על
ידי השופט א' הימן

תאריך הישיבה: ט"ז אדר א, תשפ"ב (17.2.2022)

בשם העורר: עו"ד חיים יצחקי

בשם המשיבה: עו"ד ענת גרינבאום

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) ב-מ"ת 27310-01-18 מיום 12.1.2022, בגדרה נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו.

רקע והשתלשלות ההליכים

2. ביום 24.12.2021 העורר הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, לצד 21 נאשמים נוספים. בכתב האישום המתוקן יוחסו לעורר עבירות קשירת קשר לביצוע פשע (רצח) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין,

עמוד 1

התשל"ז-1977 (להלן: החוק); סחיטה בכוח (שלוש עבירות), לפי סעיף 427 לחוק; סחיטה באיומים (שלוש עבירות), לפי סעיף 428 לחוק; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק; נשיאה והובלה של נשק, לפי סעיף 144 לחוק; החזקת נשק (ריבוי עבירות), לפי סעיף 144(א) לחוק; מרמה בכוונה להתחמק ממס, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]; והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

בין היתר, הוסכם בהסדר הטיעון כי עונשו של העורר יעמוד על 8 שנות מאסר בפועל לצד מאסר מותנה, ומועד מתן גזר הדין נקבע ליום 10.4.2022.

3. עיקרי העובדות פורטו בהחלטת בית משפט זה ב-בש"פ 8459/20 (השופטת ע' ברון), מיום 28.1.2021, ולא מצאתי לשוב ולפרטן כאן. יצוין כי העורר היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה החל מיום 6.12.2017, וביום 22.3.2021 הועבר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. ביום 2.1.2022, לאחר הרשעתו, העורר הגיש בקשה לשחרור ממעצר והסרת הפיקוח האלקטרוני, על מנת שיוכל לשוב לבית הוריו בג'לג'וליה לצרכי התארגנות.

5. בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר וקבע כי משהורשע בביצוע עבירות אלימות ונשק חמורות, עילות המעצר שהיו קיימות עובר להרשעתו, מקבלות משנה תוקף לאחריה. נקבע כי בהינתן מסוכנותו של העורר, הנלמדת מהעבירות בהן הורשע, שהייתו במעצר מזה כארבע שנים, וכן החשש המוגבר כי יימלט מאימת הדין נוכח עונש המאסר בפועל הצפוי לו - אין מקום לשנות את תנאי מעצרו.

בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי העורר נימק את בקשתו בצורך בהתארגנות לקראת ריצוי עונש המאסר בפועל שיוטל עליו, אלא שלשם כך עדיין עומדת בפניו האפשרות לפנות ולבקש "חלונות" במעצרו, לצרכים שונים.

טענות הצדדים

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען העורר כי שגה בית המשפט המחוזי עת דחה את בקשתו בנימוק כי לאחר הרשעתו, אינו נהנה יותר מחזקת החפות. לגישת העורר, היה להתייחס להשלכות הנוספות העולות מהרשעתו, אשר יש בכוחן כדי להוביל לשחרורו ממעצר בפיקוח אלקטרוני, ובתוך כך - הרשעתו בכתב אישום "קל בהרבה" מכתב האישום המקורי על בסיסו נעצר, ועל כן המסוכנות בגינה נעצר פחתה "משמעותית"; אין אפשרות הפגיעה בהליך המשפטי; והפנמתו את הפסול במעשיו, חרטתו ורצונו לפתוח דף חדש, כפי שניתן ללמוד מהודייתו.

עוד הדגיש בא כוחו כי העורר נעדר עבר פלילי וכי אין בעניינו כל חשש שיימלט מאימת מהדין, שכן הוא מעוניין להתחיל את ריצוי עונשו, להשתקם וכלשונו, "לצאת לחייו". משכך, העורר מעוניין כי יאפשרו לו להתארגן כנדרש במהלך "תקופת ההתארגנות" הנתונה לו עובר למתן גזר הדין, זאת בייחוד לנוכח הקשיים הכבדים שתנאי המעצר הנוכחיים מערימים עליו ועל בני משפחתו.

7. מנגד, באת כוח המשיבה טענה כי יש לדחות את הערר. הודגש, כי אין עילה להתערבות בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, המדברת בעד עצמה. העורר הורשע בעבירות רבות וצפוי לעונש מאסר בפועל של 8 שנים, אשר יינתן בעוד חודשיים. העובדה כי חזקת החפות לא עומדת לו בשלב זה היא משמעותית מאוד, שכן אין מדובר במסוכנות לכאורית המיוחסת לעורר, אלא במסוכנות מוכחת לאור הודייתו. לכך מתווסף החשש המוגבר מפני הימלטות העורר בשל עונש המאסר בפועל הצפוי לו, ובשים לב לשלוש ההפרות שביצע במהלך תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בערר ובנספחיו ושמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות.

9. בבואו לדון במעצרו של נאשם הנידון לפניו, נדרש בית המשפט לבחון גם את מסוכנותו הלכאורית. מסוכנות זו נלמדת בין היתר מחומרת העבירות המיוחסות לו, נסיבות ביצוען והחזקות הקבועות בחוק המעצרים, ונקבעת תוך שקלול מכלול הנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה (ראו, מיני רבים: בש"פ 7837/19 מדינת ישראל נ' אזרייק (28.11.2019); בש"פ 7035/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2020); בש"פ 7874/19 מאיר זדה נ' מדינת ישראל (8.12.2019)).

אין זה מצב הדברים המונח לפניי. השלב הדיני בו מצוי עניינו של העורר - שונה, שכן הוא הורשע במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות חמורות, הכוללות בין היתר ניסיון רצח, סחיטה בכוח ובאיומים, ועבירות נשק רבות. על כן, אין עוד מיוחסת לעורר חזקת מסוכנות, אלא מסוכנותו מוכחת וברורה.

ואמנם אין בעצם הרשעתו של נאשם כדי להצדיק את המשך מעצרו, אך משחזקת החפות לא עומדת לו יותר, ומשהראיות נגדו הפכו למוכחות, וכך גם מסוכנותו - נקודת האיזון משתנה (ראו בש"פ 1936/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.3.2018) וההפניות שם)).

10. ככלל, העבירות בהן הורשע העורר מצדיקות מעצר מאחורי סורג ובריה, אף כאשר טרם ניתנה הכרעת הדין והראיות להוכחת אשמתו הן לכאוריות בלבד. בעבירות חמורות אלו קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית, לפיה לאור המסוכנות הנשקפת מהם, נאשמים בעבירות אלו יושמו במעצר מאחורי סורג ובריה (בש"פ 3979/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.5.2018); בש"פ 95/21 משי נ' מדינת ישראל (14.1.2021)).

יחד עם זאת, ונוכח הזמן הממושך בו שהה העורר במעצר מאחורי סורג ובריה, בית המשפט המחוזי קבע ביום 11.3.2021, כי נקודת האיזון בעניינו השתנתה, ויש להורות על המשך מעצרו באיזוק אלקטרוני. בהחלטתו זו, הודגש כי השינוי בתנאי מעצרו נעשה לאחר התלבטויות רבות, מאחר ש"מסוכנותו של המבקש [העורר - י' א'] ברורה". נקבע כי על העורר לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני שיהא "מרוחק ממקום הפעילות העבריינית המיוחסת למבקש [העורר - י' א']", שכן רק בכך יהיה כדי לאיין את מסוכנותו ואת החשש משיבוש הליכי משפט.

איני סבור כי עלה בידי העורר להוכיח כי ממועד החלטת בית המשפט המחוזי לעיל ולאחר הרשעתו, מידת

מסוכנותו פחתה - כי אם ההפך מכך. ודאי שלא הוכיח כי ניתן לשחררו למקום מגורי הוריו בג'לג'וליה - בו ביצע את העבירות בהן הורשע.

11. לא זו אף זו, לא ניתן להתעלם מהחשש הממשי כי העורר ינסה להימלט מאימת הדין. העורר מבקש לשחררו ללא פיקוח לבית הוריו, זאת לאחר שנרשמו לחובתו 3 הפרות של תנאי הפיקוח האלקטרוני החלים עליו כעת, ביניהן הפרה שנקבעה כמהותית - הדברים מדברים בעד עצמם, ולא שוכנעתי כי יש מקום להקל בתנאי מעצרו כל הקלה נוספת.

12. נוכח האמור, ובהינתן שהעורר מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני, במסגרתו מאושרים לו חלונות יציאה רבים, לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטתו המאוזנת והשקולה של בית המשפט המחוזי. ככל שיידרש לעורר זמן התארגנות עובר למתן גזר הדין, יש באפשרותו להגיש בקשה מתאימה לכך, שתיבחן בהתאם לנסיבות המקרה.

13. סוף דבר, דין הערר להידחות.

ניתנה היום, י"ט באדר א' התשפ"ב (20.2.2022).

ש ו פ ט